

Exposició: Alberto Bañuelos. La litúrgia de les pedres
IVAM Institut Valencià d'Art Modern
30 setembre 2009 - 10 gener 2010

Organiza: Institut Valencià d'Art Modern

Comisario: Rafael Sierra

Patrocina:

.....

L'exposició, patrocinada per la Conselleria de Cultura de la Junta de Castella i Lleó, és la primera retrospectiva que un museu dedica a l'obra d'Alberto Bañuelos. L'eix principal se centra en les obres en pedra, marbre, granit o alabastre realitzades en les últimes dècades.

La mostra reuneix més de trenta peces pertanyents a les distintes sèries en què s'agrupen les seues escultures, entre les quals destaquen la sèrie *Quillas* (Quilles), amb obres de gran estilització i sensualitat a la recerca de l'essència metafísica; *Del espacio* (De l'espai), una aproximació escultòrica al desenrotllament melòdic de la forma; *Abrir o Cerrar* (Obrir o Tancar), pedres en vertical que connecten totèmicament la terra i el cel; *Paisajes* (Paisatges), tractaments epidèrmics del mar i de la terra; així com diversos *Torsos* que representen el trànsit entre unes sèries i altres.

Amb motiu de l'exposició a l'IVAM, l'artista ha realitzat expressament la instal·lació *Homenaje a Robert Smithson* (Homenatge a Robert Smithson), composta per 22 roques d'alabastre tallades.

El catàleg de l'exposició inclou textos de Carlos Marzal, Francisco J. R. Chaparro i Rafael Sierra, comissari de l'exposició. Conté, a més, una entrevista entre l'artista i Arturo Arnalte i una biografia realitzada per Emma Rodríguez.

Alberto Bañuelos (Burgos 1949) va estudiar a la Facultat de Ciències Polítiques i Sociologia de la Universitat Complutense de Madrid. Compagina les classes amb cinc hores de dibuix en acadèmies privades en què aprèn les tècniques clàssiques. El 1978 instal·la el seu propi estudi, on es dedica a la pintura, i evoluciona de la figuració a l'abstracció més absoluta. Al paisatge madrileny se superposa en aquella època el de La Alpujarra. Durant un any va retratar la gent de la zona. El 1982 va realitzar la seua primera escultura i va abandonar definitivament la pintura. En les seues primeres peces explora els torsos humans, presents al llarg de la seua trajectòria artística, així com les taules-escultura, fins que definitivament –com li va succeir en la pintura– es va decantar per l'abstracció. Com afirma l'artista: “en realitat, com succeïx també amb Julio González, necessite partir de la figuració per a evolucionar cap a l'abstracció.”

Entre 1983 a 1985 viatja a Carrara, on aprèn a treballar el marbre. En esta època realitza diferents viatges: al Brasil, a Washington, on descobreix Lucian Freud; a Nova York, on descobreix Rothko i coneix Noguchi, poc abans de la seua mort. Entre les seues influències, l'artista també cita Richard Serra i Medardo Rosso.

El 1984 va presentar la seua primera exposició en la desapareguda Galería 24 de Madrid amb pintures de La Alpujarra, guaixos i les seues primeres escultures figuratives. Els seus *Paisajes* en pedra i fusta apareixen l'any 1988, així com una altra de les seues sèries més conegudes i originals, la de les *Quillas*; posteriorment, ja en els noranta, sorgiran les seues sèries de “maternitats”, “màscares” i “Ilunes”. Després d'experimentar amb el ferro, torna a la pedra, sobre la qual diu Bañuelos: “hi ha en la pedra un afany d'eternitat i al mateix temps un primitivisme que em fascina.”

La trajectòria de l'artista experimenta un canvi determinant l'any 2003 quan comença la seua sèrie de *Deconstrucciones* (Desconstruccions). Un nou llenguatge que sorgix quan realitza talls en les pedres. Recorre a cudols i els partix, els inclina, els desplaça, els refà... talla les pedres i llavors apareixen unes altres formes, uns altres colors.

L'obra d'Alberto Bañuelos s'ha exposat en galeries espanyoles com Raquel Ponce (Madrid) o en institucions com el Museo de Arte Contemporáneo Ateneo de Yucatán o l'Ambaixada d'Espanya a Mèxic.